

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

---

2. 3. 2011

B7-0160/2011

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o postoji a prioritách Parlamentu v souvislosti s 16. zasedáním Rady OSN pro lidská práva a přezkumem v roce 2011

Richard Howitt, Véronique De Keyser, Jörg Leichtfried, Maria Eleni Koppa, Raimon Obiols
za skupinu S&D

Usnesení Evropského parlamentu o postoji a prioritách Parlamentu v souvislosti s šestnáctým zasedáním Rady OSN pro lidská práva a přezkumem v roce 2011

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv, Evropskou úmluvu o lidských právech a na Listinu základních práv EU,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o Radě OSN pro lidská práva (UNHRC), zejména na usnesení ze dne 25. února 2010 o třináctém zasedání Rady OSN pro lidská práva¹, ze dne 14. ledna 2009 o vývoji Rady OSN pro lidská práva, včetně úlohy EU², ze dne 16. března 2006 o výsledku jednání o Radě pro lidská práva a o 62. zasedání UNCHR³, ze dne 29. ledna 2004 o vztazích mezi Evropskou unií a Organizací spojených národů⁴, ze dne 9. června 2005 k reformě OSN⁵, ze dne 29. září 2005 o výsledku jednání světového summitu Organizace spojených národů ve dnech 14.–16. září 2005⁶ a ze dne 7. května 2009 o výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2009 a politice EU v této oblasti⁷,
- s ohledem na svá naléhavá usnesení o lidských právech a demokracii,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN A/RES/60/251 o zřízení Rady OSN pro lidská práva (UNHRC),
- s ohledem na předchozí řádná a mimořádná zasedání UNHRC a na předchozí kola všeobecného pravidelného přezkumu,
- s ohledem na 16. zasedání Rady OSN pro lidská práva a na 11. kolo všeobecného pravidelného přezkumu, které se mají uskutečnit ve dnech 2. až 13. května 2011,
- s ohledem na hodnocení UNHRC, které se má uskutečnit v roce 2011,
- s ohledem na institucionální změny zavedené po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, k nimž patří zejména vytvoření Evropské služby pro vnější činnost a vytvoření funkce vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,
- s ohledem na článek 2, čl. 3 odst. 5 a články 18, 21, 27 a 47 Smlouvy o Evropské unii ve znění Lisabonské smlouvy,
- s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

---

¹ Přijaté texty, P7_TA-PROV(2010)0036.

² Přijaté texty, P6_TA(2009)0021.

³ Přijaté texty, P6_TA(2006)0097.

⁴ Přijaté texty, P5_TA(2004)0037.

⁵ Přijaté texty, P6_TA(2005)0237.

⁶ Přijaté texty, P6_TA(2005)0362.

⁷ Přijaté texty, P7_TA(2010)0489.

- A. vzhledem k tomu, že dodržování, prosazování, ochrana a obecná povaha lidských práv je součástí etického a právního *acquis* Evropské unie a jedním ze základních kamenů evropské jednoty a celistvosti¹,
- B. vzhledem k tomu, že UNHRC je v systému OSN jedinečnou platformou specializovanou na všeobecná lidská práva a zvláštním fórem zaměřeným na lidská práva; vzhledem k tomu, že důležitým posláním a úkolem Rady OSN pro lidská práva je usilovat o větší podporu, ochranu a dodržování lidských práv na celém světě,
- C. vzhledem k tomu, že hodnocení UNHRC probíhá ve dvou rovinách s tím, že o stavu orgánu se diskutuje v New Yorku a o postupech v Ženevě; vzhledem k tomu, že všichni mezinárodní činitelé musí současně usilovat o odstranění dvojích standardů a vyvarovat se selektivity a politizace při posuzování otázek lidských práv,
- D. vzhledem k tomu, že odvolávání se na státní svrchovanost a vnitrostátní jurisdikci již nelze používat k ochraně států před kontrolu jejich činnosti v oblasti lidských práv;
- E. vzhledem k tomu, že Evropská unie by měla v rámci OSN obecně a konkrétně v rámci Rady OSN pro lidská práva vystupovat jako globální aktér a nový přístup uplatňovaný nově vytvořenou Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) by měl pomoci Unii jednat účinněji a důrazněji, aby byla schopna soudržně, důsledně a efektivně čelit celosvětovým výzvám a tyto výzvy řešit,
- F. vzhledem k vytvoření ředitelství pro lidská práva a demokracii v rámci ESVČ,
- G. vzhledem k tomu, že delegace podvýboru pro lidská práva Evropského parlamentu se zúčastní 16. zasedání UNHRC v Ženevě, jak tomu bylo v případě minulých zasedání UNHRC i zasedání předchůdkyně UNHRC – Komise OSN pro lidská práva,
1. zdůrazňuje význam 16. zasedání UNHRC a zejména procesu hodnocení UNHRC, který nabízí jedinečnou příležitost k posouzení toho, jak rada plní svůj mandát, a který radě umožní zlepšit pracovní metody tak, aby účinněji a systematicky reagovala na případy porušování lidských práv; vítá skutečnost, že UNHRC jmenovala pro proces hodnocení dva zprostředkovatele – Maroko a Lichtenštejnsko;
  2. s potěšením konstatuje, že na pořadu jednání 16. pravidelného zasedání jsou, mimo jiné, zprávy o „právech příslušníků národnostních či etnických, náboženských a jazykových menšin“ a o „podpoře a ochraně lidských práv a základních svobod v boji proti terorismu“, jakož i rozsáhlá jednání věnovaná právům dětí;
  3. vítá skutečnost, že v tomto roce byli pro tato klíčová témata jmenováni zvláštní zpravodajové, a bere na vědomí, že tito zpravodajové předloží zprávy o mučení a jiném krutém, nelidském či ponižujícím zacházení nebo trestání, o svobodě náboženského vyznání a přesvědčení a o situaci zastánců lidských práv; vyzývá členské státy EU, aby se do těchto diskusí aktivně zapojily;
  4. vítá vytvoření nového ředitelství pro lidská práva a demokracii a podporuje Radu EU ve

---

¹ Článek 2, čl. 3 odst. 5 a článek 6 Smlouvy o Evropské unii.

zřízení pracovní skupiny pro lidská práva (COHOM) se sídlem v Bruselu, neboť v Bruselu jsou lepší předpoklady pro sledování politik EU; pracovní skupinu by tvořili odborníci na lidská práva ze všech 27 členských států EU, kteří by pomáhali s organizací multilaterální spolupráce doplňující dvoustrannou činnost;

5. podporuje jmenování zvláštního zástupce EU na vysoké úrovni pro lidská práva a znovu zdůrazňuje, že je nezbytné vypracovat pro jednotlivé země strategie v oblasti lidských práv a demokracie;
6. zdůrazňuje, že je důležité, aby EU zaujala k tématům, jež budou projednávána na 16. zasedání UNHRC, společný postoj, a vyzývá členské státy EU, aby posílily metodu, kdy EU vyjadřuje „jedno poselství, ale mnoha hlasy“, která se osvědčila v minulých letech, např. v rámci iniciativ EU namířených proti trestu smrti;

Činnost Rady pro lidská práva

7. opět vyzývá členské státy EU, aby aktivně vystupovaly proti jakýmkoli pokusům o oslabení koncepce univerzality, nedělitelnosti a vzájemné provázanosti lidských práv a aby vybízely UNHRC k tomu, aby věnovala stejnou pozornost všem formám diskriminace, včetně diskriminace kvůli pohlaví, zdravotnímu postižení, rasovému nebo etnickému původu, věku, sexuální orientaci a vyznání nebo přesvědčení;
8. připomíná význam vzájemné provázanosti občansko-politických, hospodářských, sociálních a kulturních práv; žádá, aby byl přístup k vodě a hygienickým zařízením považován za základní právo, díky němuž lze zlepšit životní podmínky lidí;
9. je znepokojen tím, že největší překážkou pro efektivnější plnění mandátu UNHRC představuje často převládající „politika bloků“ a její dopad na vybrané země a situace, kterým UNHRC věnuje svou pozornost; opakuje svůj názor, že schopnost UNHRC účinně, zavčas a adekvátně řešit situaci v různých zemích má zásadní význam pro její autoritu a důvěryhodnost;
10. domnívá se, že Rada pro lidská práva by měla disponovat lepšími nástroji k řešení neustále se opakujících a kritických situací a že takové nástroje by mohla kupříkladu získat, pokud by rozšířila svůj soubor nástrojů pro lidská práva (*human rights toolbox*) tak, že by skupiny odborníků využívala nejen během zasedání, ale i mezi nimi, a svá zasedání pořádala i mimo Ženevu; vyslovuje politování nad skutečností, že kvůli absenci vhodných nástrojů nebyla UNHRC již při několika příležitostech schopna pohotově a včas řešit závažné situace týkající se lidských práv, a podporuje myšlenku nezávislých „spouštěcích mechanismů“ pomoci; aktivně usiluje o vytvoření účelově zaměřených mechanismů UNHRC, které by radě umožňovaly bezprostředně reagovat na krize v oblasti lidských práv, k nimž došlo například v Tunisku, Egyptě, Íránu a Bělorusku;
11. vítá iniciativu USA, které navrhují předložení rezoluce o Íránu; vyzývá členské státy EU, aby v případě Íránu důrazně podporovaly zavedení zvláštního mechanismu; vyzývá vysokou představitelku a ESVČ, aby koordinovaly spolupráci EU a Spojených států v otázkách společného zájmu týkajících se lidských práv, ačkoliv by EU přitom měla vystupovat zcela nezávisle, chce-li dosáhnout účinných řešení a působit důvěryhodně;

12. s potěšením konstatuje, že ve dnech 27. ledna až 2. února 2011 byla do Tuniska vyslána mise OSN na vysoké úrovni zaměřená na lidská práva a důrazně vybízí k plnému uplatňování jejích doporučení; připomíná svou výzvu k zřízení nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise, která by prošetřila všechny případy porušování lidských práv, k nimž údajně došlo v souvislosti s událostmi po 17. prosinci 2010;
13. podporuje úmysl vyslat do Egypta misi Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, jejímž úkolem by bylo posoudit celkovou situaci v oblasti lidských práv po výměně čelních představitelů této země;
14. vítá skutečnost, že na 15. zvláštním zasedání konaném dne 25. února byla po společné dohodě přijata rezoluce o situaci v oblasti lidských práv v Libyi, v níž se odsuzuje hrubé a soustavné porušování lidských práv v Libyi, přičemž v některých případech se dokonce může jednat o zločiny proti lidskosti, a v níž se dále vyzývá k vyslání nezávislé mezinárodní vyšetřovací komise do Libye, která by prověřila všechny případy údajného porušování lidských práv v této zemi, a doporučuje Valnému shromáždění, aby zvažilo pozastavení členství Libye v UNHCR; v této souvislosti vítá rozhodnutí Valného shromáždění OSN pozastavit členství Libye v UNHRC, které toto shromáždění přijalo na základě konsensu dne 1. března 2011;
15. podporuje vytvoření regionální kanceláře Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva v oblasti Středomoří;
16. vyjadřuje uspokojení nad uspořádáním 14. zvláštního zasedání, které se konalo z iniciativy Nigérie a Spojených států, bylo věnováno situaci v oblasti lidských práv na Pobřeží slonoviny v souvislosti s ukončením prezidentských voleb v roce 2010, na němž byly odsouzeny případy porušení lidských práv a všechny dotčené strany byly vyzvány k dodržování lidských práv, základních svobod a zásad právního státu; znovu připomíná svou podporu výsledkům voleb, jak je uznala OSN, a vyzývá všechny aktéry, aby uznaly autoritu Alassana Ouattary jako nově zvoleného prezidenta; podporuje rozhodnutí Africké unie vytvořit odbornou skupinu složenou z hlav států s cílem dosáhnout mírového a diplomatického vyřešení povolební krize na Pobřeží slonoviny;
17. s ohledem na zprávy zvláštních zpravodajů o situaci v oblasti lidských práv v Korejské lidově demokratické republice a v Myanmaru/Barmě opakuje svou výzvu, aby EU veřejně podpořila zřízení vyšetřovacích komisí OSN, které by prošetřily porušování lidských práv v těchto zemích a posoudily, do jaké míry se jedná o zločiny proti lidskosti; lituje toho, že KLDK nespolupracuje se zvláštním zpravodajem, a žádá o prodloužení mandátu zvláštního zpravodaje pro Myanmar/Barmu;
18. naléhavě vyzývá EU, aby se na nadcházejícím zasedání HRC aktivně podílela na vypracování a podpoře rezoluce ke zprávě o krocích komise nezávislých odborníků v návaznosti na mezinárodní vyšetřovací misi do oblasti konfliktu v Gaze a zajistila tak, aby byli viníci porušování mezinárodního práva pohnáni k odpovědnosti, a podpořila postoupení dotčených případů Valnému shromáždění i uplatnění mechanismů mezinárodní justice v případě, že na izraelské a palestinské straně nebude plněna povinnost provádět vyšetřování v souladu s mezinárodními normami; dále vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby s cílem prosazovat odpovědnost bedlivě sledovala, zda jsou

respektovány výsledky „kroků navazujících na zprávu mezinárodní vyšetřovací mise o incidentu souvisejícího s humanitární flotilou“; trvá na tom, že mezi politikou EU v oblasti lidských práv a její vnější činností musí existovat soudržnost na všech úrovních; v této souvislosti zdůrazňuje, že hlediska lidských práv musí být nejdříve projednána v rámci Rady přidružení EU – Izrael; je obzvláště znepokojen skutečností, že závěry, k nimž tato rada dospěla dne 21. února 2011, nevyjadřují postoj EU k této problematice;

19. vítá prohlášení vysoké komisařky OSN pro lidská práva u příležitosti její první návštěvy okupovaných palestinských území a Izraele, a zejména vítá fakt, že z jejího prohlášení jasně vyplývá, že veškeré osidlovací aktivity jsou nezákonné a že „o mezinárodním právu v oblasti lidských práv a mezinárodním humanitárním právu nelze diskutovat“;
20. lituje skutečnosti, že ačkoliv kritéria pro členství v UNHRC stanovená rezolucí Valného shromáždění č. 60/251 požadují plnou spolupráci s tímto orgánem, přináší stávající přístup založený na dobrovolných závazcích velmi nesourodé a nepřiměřené výsledky; znovu proto opakuje, že minimálním požadavkem pro členství by měla být pro všechny členy kromě prokazaného trvalého dodržování lidských práv i platná stálá pozvánka k účasti na zvláštních postupech; zdůrazňuje význam skutečně konkurenčního prostředí při volbách; vyzývá ke zrušení možnosti, aby regionální skupiny předkládaly předem stanovený seznam kandidátů na členství v UNHRC;
21. vyzývá členské státy EU a ESVČ, aby se aktivně zapojily do hodnocení UNHRC v roce 2011, a podpořily tak plnění jejího mandátu; zdůrazňuje, že UNHRC by měla fungovat spíše jako preventivní mechanismus včasného varování a že za tímto účelem by se měly využít zkušenosti držitelů mandátu pro zvláštní postupy; znovu opakuje, že je třeba provést transparentní a komplexní hodnocení, které zohlední i názory nevládních organizací, občanské společnosti a všech ostatních zúčastněných stran; vyzývá ESVČ, aby informovala podvýbor Evropského parlamentu pro lidská práva o aktuálním stavu tohoto hodnocení;
22. znovu zdůrazňuje své stanovisko, že v rámci tohoto hodnocení je třeba zachovat nezávislost Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva a staví se proti všem pokusům povýšit statut tohoto úřadu na úroveň ostatních agentur OSN, protože by to mohlo mít negativní dopad na jeho financování a následně i na jeho nezávislost; vítá nedávné jmenování asistenta generálního tajemníka OSN zodpovědného za lidská práva, který povede pobočku Úřadu vysokého komisaře pro lidská práva v New Yorku; tato nová kancelář pomůže posílit kontakty, dialog a transparentní vztahy mezi Valným shromážděním OSN a UNHCR; zdůrazňuje, že je třeba zajistit dostatek finančních zdrojů k zachování regionálních poboček UNHCR, aby mohly pokračovat ve své práci v terénu;
23. trvá na tom, aby byli zachováni a posíleni držitelé mandátu pro zvláštní postupy a aby byla zaručena možnost UNHRC reagovat na konkrétní případy porušení lidských práv prostřednictvím rezolucí týkajících se jednotlivých zemí a mandátů pro jednotlivé země; zdůrazňuje nedělitelnost lidských práv, ať už se jedná o práva sociální, hospodářská, kulturní, občanská či politická; se znepokojením bere na vědomí, že mechanismus pro podávání stížností, což je jedinečný mechanismus na podporu obětí, zatím ve srovnání s počtem přijatých podnětů vykázal minimální výsledky; zdůrazňuje potřebu zahrnout tento problém do hodnocení UNHRC;

Všeobecný pravidelný přezkum

24. uznává přínos všeobecného pravidelného přezkumu jako společné zkušenosti pro všechny vlády, která ke všem členů OSN přistupuje stejně a podrobuje je stejnému zkoumání, přestože státy musí dobrovolně souhlasit s přezkumem a musí následovat doporučení; připomíná, že do prosince 2011 se v rámci tohoto mechanismu podrobí přezkumu všechny členské státy Organizace Spojených Národů;
25. trvá na tom, že je nezbytné zachovat v rámci Rady OSN pro lidská práva prostor pro občanskou společnost za účelem posílení její účasti na dialogu, díky čemuž se otevřou i nové možnosti nevládních organizací k navázání dialogu v jednotlivých státech;
26. podporuje větší účast nevládních organizací na všeobecném pravidelném přezkumu prostřednictvím podávání písemných doporučení pracovní skupině a účasti na jejích diskusích;
27. bere na vědomí skutečnost, že všeobecný pravidelný přezkum poskytuje státům možnost, aby se zavázaly k plnění závazků v oblasti lidských práv a k jednání v souladu se závěry smluvních subjektů a držitelů mandátu pro zvláštní postupy;
28. znovu potvrzuje, že doporučení by měla být více zaměřena na výsledky, a žádá, aby do všeobecného pravidelného přezkumu byly ve větší míře zapojeni nezávislí odborníci a vnitrostátní instituce činné v oblasti lidských práv, aby se zajistilo, že tento přezkum bude účinným mechanismem následných opatření; domnívá se, že nezávislé odborné poradenství může v rámci procesu všeobecného pravidelného přezkumu probíhat tak, že odborníci budou sledovat jeho průběh a při schvalování konečné zprávy předloží shrnutí a analýzu všeobecného pravidelného přezkumu;
29. lituje skutečnosti, že první fáze přezkumu určitých zemí nesplnila očekávání transparentního, neselektivního a nekonfrontačního procesu; uznává v tomto ohledu úlohu, kterou hrály členské státy, pokud jde o překonání „mentality bloku“, a doporučuje členským státům EU, aby poskytovaly technickou podporu při provádění doporučení;
30. vyzývá členské státy EU, aby se i nadále podílely na přezkumu UNHRC, a zajistily tak, aby nebyla přerušena návaznost mezi první a druhou fází všeobecného pravidelného přezkumu a aby se druhá fáze zaměřila na provádění doporučení a následná opatření; souhlasí s názorem, že země, u nichž se provádí všeobecný pravidelný přezkum, by měly předkládat jasné odpovědi ke každému z doporučení a časové harmonogramy pro provádění doporučení vydaných pracovní skupinou; konstatuje, že pro tento proces může být přínosem předložení zprávy o stavu provádění v polovině období;

Zvláštní postupy

31. opakovaně prohlašuje, že zvláštní postupy jsou základem systému OSN pro ochranu lidských práv a že důvěryhodnost a účinnost ochrany lidských práv ze strany UNHRC závisí na spolupráci s držiteli mandátu pro zvláštní postupy a na plném uplatňování zvláštních postupů; zdůrazňuje, že posílení nezávislosti a vzájemné interaktivity zvláštních postupů s UNHRC je v tomto ohledu zásadní;

32. odsuzuje pokusy o zpochybnění nezávislosti držitelů mandátu pro zvláštní postupy tím, že se vlády staví do pozice dozorce nad zvláštními postupy, zdůrazňuje, že kontrola v jakékoli podobě by systém zpolitizovala a poškodila jeho účinnost;
33. připomíná, že zvláštní postupy pro situaci v jednotlivých zemích jsou základním nástrojem pro zlepšení lidských práv tamních obyvatel; zdůrazňuje, že s ohledem na jejich zásadní charakteristiky, jako jsou periodičita a odbornost, z nichž vychází, nemohou být mandáty pro jednotlivé země nahrazeny všeobecným pravidelným přezkumem;
34. vyzývá členské státy EU, aby během přezkumu chránily integritu a odpovědnost UNHRC tím, že podpoří vytvoření mechanismu následných opatření v souvislosti s prováděním doporučení přijatých na základě zvláštních postupů, a kromě toho aby také přijaly výběrová kritéria a zavedly transparentnější postup jmenování, který bude založen na profesním životopise, dovednostech, kvalifikaci a zkušenostech kandidátů; schvaluje návrh nevládních organizací, aby se posílila možnost zvláštních postupů vydat včasné varování prostřednictvím mechanismu, který jim umožní automaticky zahájit proces posouzení situace ze strany UNHRC;

Zapojení EU

35. vítá účast místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku na 16. zasedání UNHRC;
36. trvá na tom, aby ESVČ, a zejména delegace EU v Ženevě a New Yorku, zlepšila soudržnost, viditelnost a důvěryhodnost činnosti EU v rámci UNHRC tím, že rozšíří přeshraniční dosah a spolupráci a zejména spolupráci ve věci ovlivňování umírněných států ve všech skupinách;
37. připomíná v této souvislosti svůj postoj ke koncepci „hanobení náboženství“ a přestože uznává, že je třeba důkladně se zabývat problémem diskriminace náboženských menšin, domnívá se, že není vhodné začlenit tuto koncepci do protokolu o dodatečných normách v oblasti rasismu, rasové diskriminace, xenofobie a všech forem diskriminace; vítá doprovodnou akci, kterou zorganizovala delegace EU u příležitosti oslav 25. výročí ustanovení mandátu zvláštního zpravodaje pro svobodu náboženského vyznání a přesvědčení; žádá EU, aby zahájila jednání s hlavními stoupenci rezoluce s cílem nalézt alternativu rezoluce o hanobení, jež bude předložena;
38. znovu vyjadřuje podporu aktivní účasti EU na činnosti UNHRC od počátku jejího fungování, konkrétně prostřednictvím prosazování či spoluprosazování rezolucí, vydávání prohlášení a zapojení do interaktivních dialogů a diskusí; oceňuje, že se EU zavázala k řešení situace jednotlivých zemí v rámci UNHRC, a zdůrazňuje, že je důležité, aby tomuto svému závazku se vši rozhodností dostála;
39. podporuje společnou iniciativu EU a skupiny GRULAC (latinskoamerická a karibská skupina) na usnesení o dětech, které žijí a pracují na ulici;
40. podporuje meziregionální prohlášení, které bude předloženo k problematice práv lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů;

41. vyzývá členské státy EU, aby udělaly vše, co je v jejich silách, pro zachování veškerých mandátů pro zvláštní postupy, a žádá zejména o obnovení mandátu zvláštního zpravodaje OSN pro situaci zastánců lidských práv;
42. vyjadřuje politování nad tím, že vedlejším účinkem snah EU o dosažení shody bývá dojem, že EU upouští od svých ambicí, a domnívá se, že by EU při předkládání a prosazování rezolucí o jednotlivých zemích měla být mnohem důraznější;
43. se znepokojením poukazuje na to, že EU není schopna účinně uplatňovat svůj vliv v rámci širšího systému OSN; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU z UNHRC učinila prioritu a aby lépe koordinovala členské státy, a vyzývá Radu, aby přijala pokyny, kterými v této souvislosti usnadní koordinaci a přijímání rozhodnutí, aby usilovala o vytvoření koalic s významnými regionálními partnery a všemi umírněnými státy ve snaze překonat logiku bloků uvnitř UNHRC;
44. upozorňuje na to, že je z praktického hlediska důležité, aby EU měla v Ženevě a New Yorku početnější a dobře zajištěnou delegaci; zdůrazňuje skutečnost, že události, jež se odehrávají v Ženevě a v New Yorku, se musí stát nedílnou součástí zahraniční politiky EU, která se musí zaměřit na zlepšení vnitřní koordinace, a dále zdůrazňuje, že je potřebná kvalitní souhra bilaterální a multilaterální úrovně;
45. lituje skutečnosti, že bylo odloženo usnesení, které EU v září 2010 předložila Valnému shromáždění OSN s cílem posílit své postavení tak, aby bylo v souladu s novým institucionálním uspořádáním vyplývajícím z Lisabonské smlouvy; posílení postavení by umožnilo, aby byla EU stabilně zastupována jednou osobou (předsedou Evropské rady nebo místopředsedou Komise / vysokým představitelem Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku) a aby vystupovala jednotně, a rovněž by zvýšilo viditelnost a vliv EU na celosvětové úrovni; trvá na tom, že je nutné, aby zvláštní pracovní skupina ESVČ v úzké spolupráci s členskými státy EU i nadále prosazovala přijetí tohoto usnesení;
46. pověřuje svou delegaci, aby na 16. zasedání UNHRC přednesla připomínky vyjádřené v tomto usnesení; vyzývá tuto delegaci, aby podala zprávu o své cestě podvýboru pro lidská práva, a považuje za nezbytné, aby Evropský parlament nadále vysílal své delegace na významná zasedání UNHRC;
47. znovu vyzývá členské státy EU, aby zajistily, že budou v rámci jejich vnitřních politik dodržována lidská práva, aby se tak předešlo vytváření dvojích norem, a také s ohledem na probíhající proces přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech, neboť neúspěch by v tomto případě mohl zásadně oslabit postavení EU v UNHRC;

*

* *

48. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi 64. zasedání Valného shromáždění, předsedovi Rady OSN pro lidská práva, vysoké komisařce OSN pro lidská práva a pracovní skupině EU-OSN zřízené Výborem pro

zahraniční věci.